

CAMPANYA EDUCACIÓ A GAZA, LLAVOR DE PAU

INFORMACIÓ GENERAL

Mapa de l'evolució de Palestina després del pla de partició aprovat per l'ONU l'any 1947

D'on ve el conflicte?

Les causes de l'enfrontament directe entre les comunitats jueva i palestina les hem de buscar en la immigració sionista a Palestina. L'arribada de centenars de milers d'europaus de religió jueva amb la intenció de crear un Estat per a ells va provocar la por i el rebuig de la població palestina, que estava lluitant per a independitzar-se del mandat britànic. A principis del segle XX, la població jueva a Palestina no arribava al 10 per cent d'un total de prop de 550.000 habitants, i va créixer fins al voltant de mig milió el 1947. Aquesta immigració jueva va provocar una forta pressió sobre la població palestina originària i una lluita per la terra i el futur polític de Palestina.

L'Assemblea General de les Nacions Unides, el 29 de novembre de 1947 (resolució 181), va proposar la partició de Palestina en un Estat jueu i un altre d'àrab, i una zona internacionalitzada a Jerusalem i Betlem. L'Estat jueu havia d'ocupar el 56% del territori amb una població de 499.000 jueus i 510.000 àrabs, mentre que l'Estat àrab havia de rebre el 43% del territori amb una població de 747.000 palestins i 10.000 jueus. Els àrabs van rebutjar aquesta resolució i van esclatar els enfrontaments entre les dues comunitats, i entre Israel i els Estats àrabs quan els britànics es van retirar i es va fundar l'Estat d'Israel, el maig de 1948.

Acabada la guerra de 1948, 800.000 palestins no van ser autoritzats a tornar a les seves cases i les seves terres i es van haver d'instal·lar en campaments a Gaza, Cisjordània, Jordània, Líban, Síria i altres països àrabs. L'any 1967, la guerra que va esclatar al juny va permetre a Israel ocupar territoris addicionals que no ha retornat mai al poble palestí malgrat la resolució 242 de les Nacions Unides. D'altra banda, colons israelians han anat ocupant molts indrets de territori palestí (un 42% de Cisjordània). Com a resposta, uns grups extremistes islàmics responen amb violència a la violència en una escalada que allunya la possibilitat d'una pau duradora. Des de la meitat del segle XX s'han anat succeint episodis bèl·lics i negociacions multilaterals. Els acords d'Oslo, l'any 1993 van permetre que s'instaurés una Autoritat Nacional Palestina, amb un Parlament i un president, responsable d'administrar la població palestina en molts àmbits, tot i que sense sobirania i sense recursos. Aquests acords tampoc preveien el retorn dels territoris ocupats l'any 1967. Occident exigia que l'Autoritat Nacional Palestina reprimís la resistència però, com aturar aquesta resistència de la població sense oferir res a canvi, ni independència, ni fi de la colonització ni sortida de la pobresa? Des de llavors no han cessat les agressions, de les dues bandes: l'una armada de pedres i coets, l'altra amb un exercit dotat dels armaments més sofisticats, disposat a mostrar la seva força i ignorar les resolucions de les Nacions Unides. Com sempre, la primera víctima és la població civil.

Informació sobre Gaza

- La franja de Gaza té una extensió de 365 Km², és a dir uns 45 km de llarg per 6 a 12 Km d'amplada. Està envoltada per una "barrera de seguretat".
- És una de les zones amb la densitat de població més alta del món (4.167 habitants per km²).
- El nombre d'habitants palestins és de 1.178.119, un 52% dels quals està en edat escolar (0-14 anys).

- A la franja de Gaza hi ha quatre ciutats importants: la ciutat de Gaza, la capital, Beit Hanun i Beit Lahiyah, al nord i Rafah al sud, la porta cap a Egipte.
- La majoria de la població de Gaza és població refugiada allotjada en vuit campaments de refugiats de les Nacions Unides.

Qui són els refugiats palestins?

Segons la definició operativa de l'agència de Socors i Obres Públiques de les Nacions Unides per als Refugiats Palestins al Pròxim Orient (UNRWA), els refugiats palestins són aquelles persones que tenien com a residència habitual Palestina entre els mesos de juny del 1946 i maig del 1948 i que van perdre el seu habitatge i els seus mitjans de supervivència com a conseqüència del conflicte arabopalestí de 1948, així com els seus descendents per línia masculina. El nombre de refugiats palestins registrats ha passat de 914.000 l'any 1950 a més de 4,6 milions el 2008 i continua creixent per raó de l'increment natural de la població. Els serveis de l'UNRWA s'adrecen a totes les persones que viuen en la seva àrea d'operacions, que s'ajusten a aquesta definició, i estan registrats prop de l'Agència, i que necessiten assistència.

Què és l'UNRWA?

L'Assemblea de les Nacions Unides (resolució 302 del 8/12/1949) va crear l'agència de Socors i Obres Públiques de les Nacions Unides per als Refugiats de Palestina al Pròxim Orient després del conflicte araboisraelià de 1948. L'Agència va començar a ser operativa el dia 1 de maig de 1950. En absència de solució al problema dels refugiats de Palestina, l'Assemblea General va anar reiterant el seu mandat. La seva vigència actual s'allarga fins al 30 de juny del 2011.

Des de la seva creació, l'agència ha facilitat serveis tant en temps de relativa calma a l'Orient Mitjà com durant temps d'hostilitats. Ha alimentat, allotjat i vestit desenes de milers de refugiats i facilitat serveis d'educació i sanitaris a centenars de milers de joves.

L'UNRWA és una agència única per la seva llarga durada al servei d'un grup de refugiats i per les seves contribucions al benestar i al desenvolupament de quatre generacions de refugiats Palestins. Va ser pensada inicialment com una organització provisional, però l'agència ha hagut de reajustar els seus programes per atendre les necessitats dels refugiats. Avui dia, l'UNRWA és el principal proveïdor de serveis bàsics (educació, sanitat, socors i serveis socials) a una població de més de 4,6 milions de refugiats registrats a l'Orient Mitjà.

L'educació a Palestina:

©UNESCO/Couturier,A

Nens estudiant a Beit Hanoun © UNICEF/Ilyad El Baba

- Segons les dades estadístiques del Ministeri d'Educació palestí per al curs 2007-2008, al conjunt dels territoris palestins hi ha 2.415 escoles, 1.104.208 alumnes i 52.465 professors. La taxa d'alfabetització és del 93,5% (97,1% per als homes i 89,9% per a les dones).
- El sistema educatiu compren un cicle bàsic dividit en el cicle preparatori (graus 1 a 4) i el cicle de capacitació (graus 5 a 10). L'educació secundària és opcional i correspon als graus 11 i 12. La secundària pot ser general o professional.
- L'examen de fi d'estudis secundaris s'anomena Tawjihi. El 2005, el 69,7% dels alumnes el va aprovar, però aquest bon resultat es va assolir en part perquè se'n va rebaixar la dificultat per compensar les interrupcions escolars. El 80% del alumnes que aproven el grau 12 continua la seva formació.
- L'educació postsecundària s'ofereix a 11 universitats i 11 col·legis tècnics (carreres de 4 cursos) i també a 19 "community colleges" (carreres de 2 cursos) on s'imparteixen formacions tècniques i comercials.
- Al conjunt de Palestina, un 24% de les escoles depèn de l'UNRWA, un 70% és governamental i un 6% privada. A Gaza, el percentatge d'escoles gestionades per l'UNRWA és del 60%.

La Universitat islàmica de Gaza

... va ser bombardejada el passat 29 de desembre

Escola Internacional Americana a Beit Lahiyah

Parvulari de la franja de Gaza © UNICEF/Ilyad El Baba

Dades de l'UNRWA

- Segons les dades recollides per l'UNRWA el juny de 2008, els refugiats palestins registrats a la franja de Gaza són 1.059.584.
- L'any acadèmic 2007-2008, l'UNRWA gestionava 214 escoles a Gaza, amb 8.362 professors i 196.008 alumnes, el 48,2% dels quals eren nenes. El cost anual de l'escolaritat per cada infant és d'uns 800 dòlars. L'UNRWA gestionava també 2 centres de formació professional i tècnica amb 1.390 alumnes.

Conseqüències del conflicte

- Segons les darreres dades del Ministeri de Sanitat palestí (18/01), les víctimes mortals són 1.300, entre les quals hi ha 410 infants, 104 dones, 7 metges i tres periodistes. L'estimació de nombre de ferits és de més de 5.300 (1.855 infants i 795 dones).
- Entre els edificis destruïts per les bombes, s'identifiquen unes 18 escoles, 20 mesquites, 1 centre mèdic i milers d'habitatges.
- A 18 de gener, 50.896 palestins romanen als 50 refugis de l'UNRWA perquè s'han quedat sense sostre. 20.000 d'ells es troben a les escoles de l'UNRWA; tanmateix, segons el Sots-secretari general de l'ONU per als Afers Humanitaris, John Holmes, 40.000 alumnes havien de tornar a les escoles de l'UNRWA el passat dissabte (24/01).

Escola de l'UNWRA a Beit Lahiya bombardejada el 17 de gener

L'experiència d'Unescocat en cooperació educativa

1995-1996. Enviament d'un especialista de programa del Centre UNESCO de Catalunya a Bòsnia Hercegovina durant la guerra dels Balcans per col·laborar amb l'Oficina de la UNESCO a Bòsnia en els programes de reconstrucció educativa, cultural i de comunicacions i en particular l'ensenyament superior.

Abril 1996. Organització a Barcelona d'una conferència internacional de donants sobre la reconstrucció del sistema universitari a Bòsnia, en cooperació amb el Centre Europeu per a l'Ensenyament Superior i la UNESCO.

1994-2004. Coordinació de la Xarxa de Joves per a la Construcció de la Pau, inicialment creada per fomentar la cooperació entre joves de la mediterrània. Cursos de formació internacionals i plataforma virtual d'intercanvi per a joves de tots els continents.